

ՏԵՍԻԼՔ - ՆԵՐԿԱՆ

Ժառանգատրին

Պարման տղայ, դուն ինչո՞ւ ճամբուա վրայ յամեցար,
 Եւ ուզեցիր որ եղբոր պէս խօսէի քեզ երկար՝
 Տարբեր-տարբեր շեշտերէն կեանքի հազար ձայներուն
 Որոնք քեզ միշտ կը կանչեն . . . դուն՝ բացուող-վա՛րդ, երերո՞ւն:

Ու վարանոտ ու կըթոտ՝ տեսիլք-ներկան կերտելէն
 Կը շղթայուիս անցեալիդ անփառունակ յուշերէն.
 Լոյսի խաղէ՛ր՝ հեռուէն, քեզ կը քաշեն ուժգնօրէն,
 Իշխանագուն մը իբրեւ գերուած փշրանք-հաճոյքէն . . .:

Ձիս վարանքի կը մատնես՝ գաղջ հովերու յանձնուած
 Ու կիրքերէ տարուբեր: Միտքդ խըռով՝ գի՛րք մը բաց,
 Դուն՝ պարմանի ու լըքուն, ահա կեցե՛ր իմ դիմաց . . .:

Կը հեռանամ երբ քեզմէ, իմ աչքերուն մէջ սառած
 Նարցումն է շե՛շտ՝ ինձմէ քեզ.- «Կեանքին մէջէն կըրնա՞ս դուն
 Թալել այդպէս միայնակ, միշտ հոգիով ալ զեղուն . . .»:

- Դարձի՛ր տեսիլք այն կեանքին, ուր օրհնըմի՛ս պիտի դուն . . .:

ՇԷՆ-ՄԱՀ